

ת"פ 18068/04/15 - מדינת ישראל נגד מ ק ש

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 18068-04-15 מדינת ישראל נ' ק ש

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מ ק ש

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד שירן ברגמן

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בשתי עבירות של תקיפת בת זוג.

בתאריך 30/6/14, בשל חשדו של הנאשם כי אשתו- המתלוננת, בוגדת בו הוא החל לשאול את ילדיהם הקטינים שאלות אודות התנהלותה של המתלוננת, לאחר מכן אמר למתלוננת "אני בעלך ואני אחליט מה את עושה ומתי" משהזכירה המתלוננת לנאשם כי היא מטופלת במרכז "דולב" למניעת אלימות במשפחה, השיב לה: "זה מה שמלמדים אותך שם לענות לי" והיכה אותה בגבה במכת אגרוף. כתוצאה מכך נהדפה המתלוננת.

כל זאת התרחש בנוכחות בניהם הקטינים של השניים.

הנאשם המשיך להשתולל בבית ולדפוק על דלתות עד אשר בנו הקטין יליד 1998 נאלץ לחצוץ בגופו בין הנאשם לבין המתלוננת באומרו לנאשם כי מצב זה לא יוכל להמשיך וביקש ממנו לעזוב את הבית. הנאשם אכן עזב את הבית.

כשנתיים טרם מועד זה, באירוע אחר, השליך הנאשם לעבר המתלוננת מזלג אשר פגע בגב כף ידה.

התביעה ציינה כי במעשיו פגע הנאשם בערך המוגן של הגנה על שלמות גופו של אדם ולטעמה מידת הפגיעה בערך זה הינה משמעותית.

התביעה הביאה מפסיקתו של בית המשפט העליון ולפיה יש לראות בחומרה את המבצעים עבירות מעין אלה ולהענישם בהתאם.

באשר לכל אחד מן האירועים טענה התביעה למתחם ענישה הנע ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

התביעה הפנתה אל האמור בתסקיר שירות המבחן ואל המסוכנות הנשקפת מן המשיב ועתרה להטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ב"כ הנאשם הדגיש כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי וכי הגם שאינו מקל ראש באישומים הרי שמדובר בעבירה של תקיפה סתם, שאין בצידה חבלות, וכאשר מדובר בשני אירועים נקודתיים מן השנים 2012 ו-2014. האירועים אינם מתוכננים ובוצעו באופן ספונטני, מתוך סערת רגשות. לטעמו של ב"כ הנאשם מתחם הענישה הראוי נע בין ענישה צופה פני עתיד לשל"צ.

ובאשר לאירוע השני הפחות חמור נע המתחם בין מאסר מותנה למאסר מותנה והתחייבות.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי אשר הודה באשמות ונטל אחריות והמנהל אורח חיים נורמטיבי. עובד באופן רציף בעיריית רחובות ומשלם מזונות.

ב"כ הנאשם עתר להטיל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד והציג לביהמ"ש אסופת פסיקה.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 49 גרוש ואב לשלושה עובד כאב בית בבית ספר תיכון ובמקביל החל בעבודה נוספת. לדבריו הוא שרוי בחובות כבדים, בין היתר, בשל קשיים לעמוד בתשלומי מזונות.

ביחס לעבירות דנן תאר הנאשם חשדות מתמשכים כי המתלוננת בוגדת וכאשר על רקע זה נתגלעו ביניהם מריבות רבות. הוא לא נטל אחריות על התנהגותו האלימה בעבירות, לרבות הפגיעות החוזרות במתלוננת והתקשה להסביר את נסיבות התלונות נגדו, נטה לשלול תוקפנות מצידו לרבות אלימות כלפיה לאורך השנים.

לדברי הנאשם, הוא פנה בעבר לטיפול במרכז למניעת אלימות לבקשתה של המתלוננת כדרך לרצות אותה ולהמשיך את הקשר ביניהם, אך כאשר הבין שבכוונתה להתגרש ממנו בכל מקרה, עזב לאחר תקופה קצרה את הטיפול. הוא תאר את עצמו כבעל שליטה עצמית וכמי שאינו נזקק לטיפול.

המתלוננת תארה את הנאשם כאדם תוקפני שנקט כלפיה אלימות לאורך כל הקשר ביניהם ותארה תחושת

פחד וטרור וכן כי הנאשם נהג לעקוב אחריה והצר את צעדיה. גם כיום ממשיך הנאשם להטריד אותה ולהציק לה, שולח לה מסרים מאיימים והיא אינה חשה בטוחה.

מהמרכז למניעת אלימות עלה כי אכן הנאשם השתלב בטיפול, אך עזב אותו לאחר זמן קצר ומגורמי הרווחה התקבל דיווח לפיו הנאשם מגלה התנהגות אובססיבית וחוסר שליטה לרבות לגבי ילדיו והומלץ לא לאשר לו מגע עם ילדיו עד אשר ישלים טיפול ראשוני בתחום האלימות. לאחר זמן מסוים אופשרו לו ביקורים עם בתו הקטינה במרכז קשר ואולם לאחר מפגש טעון במיוחד הופסקו אף ביקורים אלה לצורך הגנה על הבת.

שירות המבחן התרשם כי מדובר באלימות מתמשכת, המלווה בקנאה, רכושנות ואובססיות וכן קושי להשלים עם הליך הגירושין וראייה של צרכיהם הנפרדים של המתלוננת והילדים, כל אלה מלמדים על רמת סיכון גבוהה לאלימות חוזרת. עם זאת, כך מציין שירות המבחן, אין המדובר בקווי אישיות עברייניים וכן מדובר באדם בעל תעסוקה יציבה לאורך השנים.

לאור אופן התנהלותו של הנאשם ורמת הסיכון הנשקפת ממנו, סבור שירות המבחן כי יש צורך בענישה מרתיעה ומציבת גבולות.

יש במעשיו של הנאשם כדי לפגוע בשלומה של המתלוננת, בגופה, כבודה ופרטיותה.

ביתת של המתלוננת האמור להיות מקום מבצרה, הפך להיות המקום בו היא נפגעת.

לא אחת אמרו בתי המשפט על ערכאותיהם השונות את דברם כי שומה על בתי המשפט לתרום תרומתם בענישה מכבידה ומרתיעה על מנת לעקור את הנגע ואת התופעה הפסולה של אלימות בתא המשפחתי.

מתחם הענישה שהציגה התביעה ראוי.

עינינו הרואות כי אין המדובר במעידה חד פעמית או בהתפרצות רגעית וכי מעשיו של הנאשם חזרו על עצמם.

הנאשם ביקש לכפות רצונו על המתלוננת ואף להפיל חיתיתו ואימתו עליה באופן התנהגותו, כניסתו אל הבית, דרישתו ממנה להתנהלות על פי רצונו ואף שהיה מודע לכך שהיא מטופלת במרכז למניעת אלימות ואף שהזכירה לו זאת תוך כדי האירוע הביע זלזול מוחלט בכך ואף התרסה מופגנת ולאחר מכן היכה אותה. כל זאת בנוכחות ילדיהם הקטינים.

ואכן, כפי שנסקר בתסקיר שירות המבחן, נטילת אחריות מלאה אין מצידו של הנאשם וישנה התנהגות אובססיבית קשה שעולה ממנה מסוכנות לא מבוטלת כלל ועיקר.

יחד עם זאת, שקלתי את הודאתו של הנאשם באשמה ואת התנהלותו היציבה בתעסוקה לאורך השנים וכן

שקלתי את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות.

אני גוזרת על הנאשם שלושה חודשי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות כפי שהמליץ הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 14/4/16.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות.

הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 2000 ₪ שתוקפה למשך שנתיים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות, ההתחייבות תחתם עוד היום - 19/4/16 שאם לא כן יאסר הנאשם למשך 3 ימים.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 22/5/16 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובביקורות הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

עותק גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"א ניסן תשע"ו, 19 אפריל 2016, במעמד הצדדים.